

ת"פ 35928/03/22 - מדינת ישראל נגד בית הפיצה ק.א בע"מ, שחר יפרח

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 35928-03-22 מדינת ישראל נ' בית הפיצה ק.א.
בע"מ ואח'

בפני בעניין:	כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דן טוניק
נגד		
הנאשמים	1. בית הפיצה ק.א בע"מ 2. שחר יפרח ע"י ב"כ עו"ד כפיר בובליל	

גזר דין

1. ביום 29.6.22 הרשעתי את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן ולפיהם העסיקו ארבעה עובדים ללא היתר, ללא ביטוח רפואי, ולגבי שלושה מהם מבלי שהנאשמת העמידה לרשותם ולשימושם מגורים הולמים. הרשעתי את הנאשם בהפרת אחריותו כחובתו לפקח ולעשות כל שאפשר למנוע את העבירות שביצעה הנאשמת.
2. הרשעתי את הנאשמת בעבירות של העסקה שלא כדין, ללא היתר, ללא ביטוח רפואי ואי העמדה של מגורים הולמים לשימוש העובד. עבירות לפי סעיף 2(א)(1) ו-2(א)(2) + 1 יג' ו-2(ב)(3) ו-2(ב)(4) לחוק עובדים זרים. הרשעתי את הנאשם בעבירה לפי סעיף 5 + 2(א)(1)(2), 2(ב)(3)(4) לחוק עובדים זרים.
3. בטיעונים לעונש ביקשה המאשימה לראות בכל עבירות הנאשמים כאירוע אחד אך ביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות, בשים לב ובהתחשב במספר העבירות, בתדירותן, במשך ביצוען, בשילוב ובזיקה ביניהן ולקבוע מתחם עונש אחד שלוקח בחשבון את כמות העבירות הרבה שביצעו הנאשמים ואשר ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמספר העבירות.
4. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשמת קנס בשיעור שבין 95,000 ₪ לבין 200,000 ₪ וכן התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בהן הורשעה למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שאם לא כן יוטל עליה קנס נוסף בשיעור של 116,800 ₪ וכן ביקשה לגזור על הנאשם קנס בשיעור שבין 50,000 ₪ לבין 100,000 ₪ וכן התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהם הורשע למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שאם

לא כן יוטל עליו קנס בשיעור של 58,400 ₪. בסעיף 18 לסיכומי המאשימה ביקשה המאשימה לגזור על הנאשמת קנס בשיעור של 122,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע העבירה ועל הנאשם קנס בשיעור של 70,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע העבירה.

5. הנאשמים ביקשו להקל בעונשם בשל הודאתם כבר בפתח ההליך והחיסכון בזמן שיפוטי ובעובדה שמדובר בנאשמים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי (סעיף 30 לטיעונים לעונש) וכן ביקשו לפרוס את הקנס לתשלומים של 1,000 ₪ לכל חודש.

6. הנטל והחובה על המעסיק לוודא שהמגורים שבהם עושים העובדים הזרים שימוש בפועל הם מגורים הולמים ולכן אין מקום לקבל את הטענה שהעלו הנאשמים שלעובדים היו מגורים הולמים בתוך המפעל והם אלו שבחרו להתגורר במגורים המפורטים בכתב האישום. עם זאת, כפי שטענו הנאשמים שלטובת העובדים עמדו מגורים ראויים, שהעובדים יכלו לעשות בהם שימוש אך הם בחרו ללון במקום בו הם לנו. הנאשמים טענו שמאחר שהמפעל כשר בהשגחת הרבנות חל איסור להכניס דברי מאכל לא כשרים וייתכן שמסיבה זו העובדים בחרו ללון מחוץ למגורים שהנאשמים הקצו להם. (סעיף 12 ו- 13 לטיעונים לעונש). הנאשמים צירפו לטיעונים לעונש תמונות של המגורים שהם סיפקו לעובדים.

7. כאמור מדובר באירוע אחד עם מספר עבירות שנעברו במסגרת משלח ידיה של הנאשמת. ביחס לעבירה של העסקה שלא כדין קבע המחוקק בסעיף 2(א1) לחוק עובדים זרים שעונש קנס על העבירה לא יפחת מכפל הקנס המנהלי הקבוע לעבירה, דהיינו 10,000 ₪. מדובר בארבעה עובדים שהועסקו שלא כדין, ארבע עבירות של העסקה ללא ביטוח רפואי ושלוש עבירות של העסקה ללא מגורים הולמים. תקופת ההפרה של רוב העובדים הייתה מתחת לשנה.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה שמתחם העונש ההולם לנאשמת הוא בין 85,000 ₪ לבין 200,000 ₪ ולנאשם הוא בין 30,000 ₪ לבין 100,000 ₪ ובנסיבות הייחודיות של הנאשמים כפי שפורטו במסגרת הטיעונים לעונש ניתן להסתפק בקנס לנאשמת בסך של 85,000 ₪ שמשקף 12,000 ₪ על העסקה כל עובד ללא היתר, 5,500 ₪ על העסקה ללא ביטוח רפואי ו-5,000 ₪ על העסקה ללא מגורים הולמים. אשר לנאשם, ניתן להסתפק בשיעור של 35,000 ₪ וכן התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו לכל אחד מהנאשמים. לקחתי בחשבון את מצבם הכלכלי של הנאשמים כפי שפורטו במסגרת הטיעונים לעונש. הנאשמים צירפו מכתב התראה שקיבל הנאשם בשל חוב העולה על מיליון ₪ ודו"ח רווח והפסד של הנאשמת המלמד על יתרת חובה משמעותית ואף טענו שהחברה בסכנת סגירה והנאשם סובל מבעיות בריאותיות.

9. לאור מצבם הכלכלי של הנאשמים ומצבו הרפואי של הנאשם, אני מאפשר לנאשמת לשלם את הקנס הכולל בסך של 85,000 ₪ ב-80 תשלומים של 1,062.5 ₪ כל אחד כאשר התשלום הראשון יהיה ביום 1.12.22 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיידי. אני מאפשר לנאשם לשלם את הקנס הכולל בסך של 35,000 ₪ ב-50 תשלומים

שווים של 700 ₪ כל אחד כאשר התשלום הראשון יהיה ביום 1.12.22 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיד.

10. הנאשמים יחתמו על התחייבות להימנע מביצוע העבירה למשך שלוש שנים מהיום וזאת עד ליום 1.11.22. אם הנאשם יעבור שוב עבירה בה הורשע בתיק זה, יוטל עליו קנס נוסף בשיעור של 58,400 ₪ ואם הנאשמת תעבור עבירה בה הורשעה בתיק זה יוטל עליה קנס בשיעור של 116,800 ₪.

11. לבקשת הצדדים גזר הדין יישלח אליהם באמצעות הדואר ובאמצעות נט המשפט.

12. תשומת לב הנאשמים מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליהם להקדים את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

13. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.